

Η συνεχής Τουρκική υβριδική απειλή απαιτεί αταλάντευτη πολιτική βούληση για την αντιμετώπισή της

Η κρίση στις σχέσεις μας με την Τουρκία δεν τελείωσε, ούτε θα τελειώσει σύντομα. Η Τουρκία έχει σαλπάρει με μία μεγαλοϊδεατική, νεο-οθωμανική πορεία, την οποία ο Πρόεδρος Ερντογάν «πούλησε» με επιτυχία στο κόμμα του, στην αντιπολίτευση και στον τουρκικό λαό. Η «Γαλάζια Πατρίδα» είναι η πεμππουσία του οράματος αυτού. Η Ελλάδα στο όραμα αυτό έχει θέση μόνο σαν ένας σιωπηλός υπάκουος και ακρωτηριασμένος δορυφόρος. Είναι γνωστό σε όλους παγκοσμίως ότι τα μεγαλοϊδεατικά οράματα δεν σβήνουν με το θάνατο ή την απόσυρση του δημιουργού τους. Ούτε με το πέρασμα του χρόνου. Τελειώνουν και σβήνουν μόνο μετά από μία μεγάλη καταστροφή που τα ακυρώνει για πάντα.

Η Τουρκία ακολουθεί στην πολιτική για την υλοποίηση του οράματός της, μία υβριδική προσέγγιση και ένα υβριδικό τρόπο ενέργειας. Πάσης φύσεως απειλές, επιθέσεις και παραβιάσεις με όλα τα διαθέσιμα μέσα, εργαλειοποίηση ανθρωπιστικών κρίσεων ή διπλωματικές έκνομες ενέργειες, εναλλάσσονται, ανάλογα με τις διεθνείς γεωπολιτικές εξελίξεις, με περιόδους ύφεσης και διαλείμματα αποκλιμάκωσης, και συνδυάζονται με επιθέσεις φιλίας που συγκαλύπτουν επιδίωξη υποταγής και διπλωματικές προτάσεις – παγίδες. Όλα αυτά είναι απλώς οι φάσεις των υβριδικών επιχειρήσεων που επιλέγονται να χρησιμοποιηθούν κάθε φορά. Τακτικισμοί υποταγμένοι σε μια αμετάβλητη στρατηγική. Τίποτα δεν αλλάζει. Ο μαξιμαλιστικός στόχος της «Γαλάζιας Πατρίδας» παραμένει αναλλοίωτος στη θέση του.

Η Ελλάδα για να συνεχίσει την πορεία της εξόδου από την οικονομική κρίση, την βελτίωση της οικονομικής της κατάστασης και την ευημερία για τον λαό της, χρειάζεται ασφάλεια. Για να υπάρξει ασφάλεια (δεν αναφέρομαι στο εσωτερικό της) από εξωτερικές απειλές, προβλήματα και πάσης φύσεως κρίσεις, απαιτείται να υπάρχει σε μόνιμη βάση, αποτελεσματική αποτρεπτική ικανότητα στηριγμένη σε αμυντικές δυνατότητες. Θα πρέπει να γίνει σαφές ότι το αμυντικό αυτό προστατευτικό οικοδόμημα πρέπει να είναι συμπαγές, σταθερό και αταλάντευτο και να μην αυξομειώνεται ή παλινδρομεί ανάλογα με την εξέλιξη των σχέσεων με τους γείτονες. Οι υβριδικές επιχειρήσεις δεν σταματούν, ούτε ξεθυμαίνουν. Οι περίοδοι ύφεσης ή προσχεδιασμένης αποκλιμάκωσης συνήθως δεν είναι θετικές εν-

δείξεις αλλαγής πορείας, αλλά έχουν προβλεφθεί από τον γενικότερο υβριδικό επιχειρησιακό ελιγμό και αποβλέπουν να παραπλανήσουν και να αποκοιμίσουν τον αντίπαλο ώστε να χαμηλώσει ή να αποσύρει τις άμυνές του και να απομειώσει τις αποτρεπτικές και αμυντικές του δυνατότητες.

Οι αποτρεπτικές και αμυντικές δυνατότητες (πολεμικά πλοία, αεροσκάφη και πάσης φύσεως πλατφόρμες και οπλικά συστήματα) δεν βρίσκονται στα ράφια των σούπερ μάρκετ. Θέλουν πάντα χρόνο για να αποκτηθούν και τίποτα ποτέ δεν είναι δωρεάν ή φτηνά. Απαιτούνται μακροχρόνιες ενέργειες ώστε να ανευρεθεί η καλύτερη δυνατή σχέση κόστους - αποτελέσματος στον βέλτιστο χρόνο. Μία συμπαγής Άμυνα που θα συνιστά και την καλύτερη Αποτροπή, απαιτεί σταθερό σχεδιασμό με μη μεταβαλλόμενους στόχους, που θα «βλέπει» μπροστά για είκοσι έως τριάντα χρόνια, σχεδιάζοντας τις δυνατότητες που θα εξασφαλίσουν στη χώρα την ασφάλεια που απαιτεί η πορεία της προς την ευημερία. Και φυσικά από το πλαίσιο αυτό της εξασφάλισης αμυντικών δυνατοτήτων δεν μπορεί να απουσιάζει η εθνική αμυντική βιομηχανία, που επιδιώκοντας να επιτύχει τους στόχους που θα της τεθούν, θα συνεισφέρει συγχρόνως σημαντικά τόσο στην άμυνα, όσο και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Θα πρέπει να είναι σαφές ότι το κυρίαρχο στοιχείο για την εξασφάλιση της απαραίτητης εξωτερικής ασφάλειας της χώρας είναι πάντα η ισχυρή πολιτική βούληση. Όταν η απειλή είναι αδιατάρακτη και συνεχής, τότε και η πολιτική βούληση πρέπει να είναι μόνιμη και αταλάντευτη. Η σχέση των στρατιωτικών δυνατοτήτων με την πολιτική βούληση θα μας δώσει την ποιότητα της εξωτερικής ασφάλειας που απαιτεί η ευημερία μας. Γιατί είναι γνωστό παγκοσμίως – κι αν δεν είναι πρέπει να γίνει το συντομότερο – σαν μια ακόμα γεωπολιτική σταθερά, ότι:

«Οι στρατιωτικές δυνατότητες χωρίς πολιτική βούληση είναι παντελώς αδιάφορες, ενώ η πολιτική βούληση χωρίς στρατιωτικές δυνατότητες είναι ευσεβείς πόθοι».

Και δυστυχώς με ευσεβείς πόθους ή ατέρμονες συζητήσεις ή παλινωδίες, δεν εξασφαλίζεται ούτε η εξωτερική ασφάλεια, ούτε η άμυνα και η ευημερία της χώρας.